

ת"פ 36470/04 - מדינת ישראל נגד אל רחמן עבאדין, מוחמד חלואה, נادر חלאוה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 36470-04-17 מדינת ישראל נ' עבאדין ואח'

בפני כבוד השופט איתן כהן
בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

1. עבאדין אל רחמן עבאדין
2. מוחמד חלאוה
3. נادر חלאוה

הנאשמים

פסק דין

כללי

1. הנאשמים הורשו על פי הודהתם בכתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר טיעון, בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי הסדר הטיעון הoscם שהנאשמים ידו ויורשו בעבודות כתוב האישום המתוקן, ובאשר לעונש נקבע שהצדדיםيطענו באופן חופשי לרבות לעניין ביטול הרשותה.

עובדות כתוב האישום

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 21.06.2015 בנסיבות השעה 00:40, ערכו שלושה שוטרים סיור שגרתי בג'יפ משטרתי בשכונת דחית אל-בריד בבית חניה בירושלים. במהלך הסיור, הבחינו באדם שנמלט מפניהם. השוטרים סברו שמדובר בשוהה בלתי חוקי ופתחו במרדף אחריו, שבמהלכו נכנס החשוד לתוך חצר כורכר. שניים מהשוטרים ירדו מהרכב לכיוון חצר הכורכר כדי לאתר את החשוד, וראו אותו משוחח עם הנאים 1 ו-2. הנאים 1 ו-2 צעקו לשוטרים שהם אינם מהשתחים והחשוד נמלט מהמקום. אחד השוטרים ביקש מהנאשמים 1 ו-2 להציג לו את תעוזות הזהות שלהם והם סרבו. נאם 2 נצמד לשוטר, דחף אותו וקרא לעברו: "kos aimaa shel. mi atah b'kall? am atah gever, bo, ani araya lan, la mafhad m'mar". משכך, עצר השוטר את הנאים 2 והעליה אותו לג'יפ בעזרתו של שוטר נוסף. בשלב זה, הגיעו למקום עשרות אנשים בהם הנאים 3 שהוא דודו של הנאים 2. בה בעת ניסה הנאים 1 לפתח את דלת הג'יפ ולשחרר את הנאים 2, ולשם כך דחף את אחד השוטרים ונאנבק בו. לבסוף הצליח לפתח את דלת הג'יפ ולשחרר את הנאים 2. עקב לכך, נאים 1 ו-2 נעצרו. בעקבות דיוח על האירוע הזעקה

עמוד 1

תגבורת, ולמקום הגיעו שני צוותי משטרה נוספים. בעת שאחד השוטרים ניסה לסייע לחבריו לעצור את נאשם 2, דחף אותו הנאשם 3 בחזרה.

הנאשמים הורשו על שעו מעשה בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם בכך.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בא-כוח המאשימה עתרה להטיל על שלושת הנאשמים צו של"צ ומאסר מוותנה תוך שביקשה שההבדלים ביניהם יتبטאו באורך של"צ. המאשימה התנגדה לביטול הרשותיהם של הנאשמים 1 ו-2. המאשימה הגישה את פلت הרשותות הקודמות של הנאשם 3 כולל הרשעה אחת משנה 2004. בטיעוניה הדגישה את הערכיהם המוגנים בעבירה, וטענה שמדובר בהפרעה לשוטר ברף חומרה גבוהה. לקולה, צינה את חלוף הזמן מאז האירוע, את הודהתם של הנאשמים ואת קבלת האחריות על מעשיהם.

5. בא-כוח הנאשם 1 עתר להטיל על הנאשם 1 צו של"צ ללא הרשעה. לדבריו, מדובר באירוע מינורי ובודד, הממוקם ברף חומרה נמוך, ואשר אין מסקף את אורח חייו הנורמלי של הנאשם 1. כן הדגיש את הפגיעה הפוטנציאלית העתידית שלוללה להיגרם לנאשם 1 כתוצאה מהרשעתו, בהיותו נהג אוטובוס ציבורי שרישינו עלול להישלל ממנו, ובהתו מפרנס יחיד למשפחתו. נוסף על כך הצבע על חלוף הזמן ועל השינוי המשמעותי בהגשת כתב האישום המונח לפתחה של המאשימה. לעניין קיומו של תיק נספ, טען שלא מדובר בשיקול רלוונטי שכן לנאשם 1 עומדת חזקת החפות. אשר לעבירה עצמה, טען שהנאשם 1 נקלע למצב שתואר בכתב האישום ללא כוונה לפגוע בשוטרים והוא הודה ונטל אחריות.

6. בא-כוח הנאשם 2 עתר להטיל על הנאשם 2 צו של"צ ללא הרשעה. בטיעונו הצדיף לדברי ב"כ הנאשם 1 בכל הנוגע לנسبות העבירה וחולוף הזמן. אשר לשאלת ביטול הרשעה, טען שהאירוע ממוקם ברף חומרה כזה שמאפשר למחול לנאשם 2; שהנאשם 2 הוא בגין צעיר ושקייםת המלצה של שירות המבחן להימנע מהרשעתו בין היתר בשל נטילת אחריות מלאה, הבעת חרטה, גילו הצעיר ונسبות חייו. כן הוסיף שהנאשם 2 הסכים להשתלב בקבוצת טיפולית ובמסגרת לימודית. לתמיכה בטיעונו הגיע מספר פסקי דין.

7. בא-כוח הנאשם 3 עתר להסתפק בהטלת מאסר מוותנה, ולהורות על השבת פיקדון בסך 500 ל' שעונתו הפקיד הנאשם 3 בתיק. בטיעונו הצדיף לדברי חברו והוסיף, שהנאשם 3 אדם נורמלי והוא מתחרט על חלקו בעבירה. אשר למתחם העונש ההולם, טען שהרפתקתו של המתחם מתחילה ממאסר מוותנה בלבד. לתמיכה בטיעונו הגיע מספר פסקי דין.

דין והכרעה - הנאשמים 1 ו-2

טסקורי שירות המבחן

8. **特斯קורים** מטעם שירות המבחן אודות הנאשמים 1 ו-2 הוגשו בימים 15.05.2019 ו- 02.06.2019.

בהתאםה. מطبع הדברים OCD לשמר על צנעת הפרט של הנאים אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

9. מהאמור בתסaurus בעניין הנאשם 1 עולה שהנאשם בן 30, תושב מזרח ירושלים, נשוי ומתגורר ליד, ועובד לפראנסטו כנהג אוטובוס ציבורי מזה כשלוש שנים. לנאמם 10 שנות לימוד. בהתיחס להיסטוריה העברית, צוין שהנאשם לא עבר פלילי, ולאחרונה הוגש נגדו כתוב אישום בתיק אחר על אירוע משנת 2017 שבו מיוחסת לו תקיפת נסעים בעת שעבד כנהג. בהתיחס לעבירה הנוכחית, נכתב שהנאשם התקשה לקבל אחראיות על מעשיו, ביטה עמדה קורבנית בנוגע לשני כתבי האישום שהוגשו נגדו ושלל צורן טיפול בתחום השליטה בכעסים. כגורמי סיכון לביצוע עבירות נוספות, נמננו: היעדר עבר פלילי, היעדר דפוסים עבריניים ועובדתו הסדרה. כגורמי סיכון לביצוע עבירות נוספות, נמננו: הקושי בנטילת אחראיות, ניהול הליך נוסף נגדו בעבירות דומות וסייעו להשתלב בטיפול.

בהתחשב בנסיבות אלה, סבר שירות המבחן שהרשעתו של הנאשם 1 בדיון פגע ביכולתו לעבוד כנהג אוטובוס, עם זאת, התקשה לבוא בהמלצתה לbijtol הרשעתו וחתת זאת המליך להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 100 שעות שלאצדו לעונש מוותנה שיוהו גורם מרתייע הצופה פני עתיד.

10. מהאמור בתסaurus בעניין הנאשם 2 עולה שהנאשם בן 24, רוק, מתגורר עם הוריו בשכונת א-טור בירושלים ירושלים ועובד בחברת ניקיון מזה חמישה שנים. לנאמם 12 שנות לימוד והוא בעל תעודה בגרות. הנאשם לא עבר פלילי ולא תלויים ועומדים נגדו תיקי מב"ד נוספים. בהתיחס לעבירה הנוכחית, הנאשם קיבל אחראיות מלאה על מעשיו. להערכת שירות המבחן, העבירה נערכה באופן אימפליסיבי ולא תכנון מוקדם. הנאשם ביטה נוכחות להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום השליטה בכעסים, וביטה התעניניות ראשונית לשילובו בתוכנית למועדים המתקיימת בשירות המבחן בשיתוף האוניברסיטה העברית. כגורמי סיכון להימנעויות מעבירות, נמננו: היעדר עבר פלילי, היעדר דפוסים עבריניים, תפוקוד תקין בתעסוקה ונוכחות להשתלב בטיפול. כגורמי סיכון לביצוע עבירות נוספות נמננו: הקושי בהעמקה בעניין הגורמים לעבירות וקושי בגיבוש זהות בוגרת.

בהתחשב בנסיבות אלה, המליך שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם 2 ולגזר עליו צו מבחן למשך שנה שבמהלכו ישולב בקבוצה טיפולית וכן צו של"צ בהיקף של 100 שעות במסגרת לשכת הרוחה במזרח ירושלים.

ביטול הרשעה

11. על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה היא חריג לכל שלפיו אדם שהוכחה אשਮתו בפלילים ירושע בדיון והיא שמורה לנسبות יוצאות דופן שבahn אין יחס סביר בין הנזק שצפוי מן הרשעה בדיון ובין חומרתה של העבירה (בר"ע 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל (21.08.1985).**

12. התנאים להימנעות מהרשעה נמנו בפסק הדיון המנחה ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.08.1997) (להלן: "הlection כתוב") שם נקבע שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני תנאים - ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקירה המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

בפסק הדין הבא בית המשפט (כב' השופט ש' לוי) תשעה מבחני עזר מתווך דבריה של מנהלת שירות המבחן אשר הטעינה את שיקולי שירות המבחן מקום שבו מתבקשת המלצה בשאלת הרשותה בדיון, ואלו הם:

.א.

האם מדובר בעבירה ראשונה או ייחידה של הנאשם.

.ב.

חווארת העבירה והנסיבות שבן נועברה.

מעמדו

.ג.

ותפקידו של הנאשם והקשר שבין העבירה למעמד ולתפקידו.

.ד.

מידת הפגיעה של העבירה באחרים.

.ה.

הנסיבות שהנ帀ם יעבור עבירות נוספות.

.ו.

האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס התנהגות כרונית או שמדובר בהתנהגות מקרית.

.ז.

יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה ומייעץ חרטה עליה.

.ח.

משמעות הרשותה מבחינת הדימוי העצמי של הנאשם.

.ט.

השפעת הרשותה על תחומי פעילותו של הנאשם.

אשר לתנאי בדבר פגעה

.13

חומרה בשיקומו או בעתידו של הנאשם, פגעה שעוללה להיגרם מעצם הרשותה, נפסק שעיל בית-המשפט להשתכנע, כי: "**הפגיעה בנ帀ם הכרוכה בהרשותה אינה שකלה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול הרשותה**" (ע"פ 3554/16 **ycopovich נגד מדינת ישראל** (11.06.2017)).

עוד נקבע בפסקה כי על

.14

התווען לאי הרשותה להציב על נזק מוחשי ו konkretiy העולל להיגרם לנ帀ם כתוצאה מהרשותה ולענין זה אין די

באפשריות תיאורטיות עתידות (רע"פ 9118/2012 **פריגין נגד מדינת ישראל** (01.01.2013).

15. עם זאת, פסיקת בתי המשפט הגמישה מעט את הדרישה דלעיל והכירה בעין מקובלית כוחות המתקיימת בין שני הפרמטרים שנמנו בהלכת כתוב, כך שיכל שמעשי העבירה חמורים יותר, אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית אלא נדרשת פגעה קונקרטית ברורה ומוחשית. וככל שמעשי העבירה קלילים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר.

(עמ' בת"פ 36771-11-15 **מדינת ישראל נגד פנש ואח'** (14.06.2016); ע"פ 24457-03-15 **גוטמן נגד מדינת ישראל** (30.08.2015); רע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נגד שבתאי** (10.09.2013) דעת כב' השופט ע' פוגלםן, עפ"ג 11-12-11-44406 **שואהנה נגד מדינת ישראל** (16.02.2012) דעת כב' השופט ע' גרוסקופף)

16. אשר לסוגיות הבගרים הציערים שמטבע הדברים אינם יכולים לספק תמורה מדויקת בדבר הנזק העתידי שלול להיגרם להם בעיטה של הרשותם בדיון, נקבע בהתיחס לאפשרות שתוגмыш דרישת זו בעניינים, כך:

"המבקש טוען, כאמור, כי לנוכח היותו "בגיר-צעיר", אין יכולתו לספק תמורה מדויקת בדבר הפגיעה העתידית שעשויה להיגרם לו, באם תיוותר הרשותו בדיון על כנה, ועל השלכות פגעה זו על סיכוי השיקום שלו. לכן, סבור המבקש כי יש להנגיש את דרישת הנזק הקונקרטישׂ עתיד להיגרם לו מהרשעות. אין בידי לקבל טענות זו של המבקש. ראשית לכל, אזכיר את שקבועתי בرع"פ 2180/14 **شمואלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנתב'] (24.4.2014): "גם בנוגע להימנעות מהרשעות של קטין, יש להראות כי הרשעה תוביל לפגעה מהותית ו konkretit בעתיד או בשיקומו [...] על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתחום כאשר מדובר בגיר, או בגיר צעיר".

(רע"פ 3989/15 **גוזלאן נגד מדינת ישראל** (09.08.2015) (כב' השופט א' שוהם)).

17. **ישום מבחנים אלה על הנאים 1 ו-2 מעלה שעיל פי הクリיטריונים שהותוו בפסקה, ראוי יהיה לבטל את הרשותם בדיון.**

18. **נכון, המחוקק גילה דעתו להחמיר בעבירה זו של הפרעה לשוטר בקבעו עונש מצערני בן שבועיים מסטר בעבירה שכוללת פגעה באכיפת החוק ובמugal רחב יותר גם בשלטון החוק. ברם, לא מדובר בעבירה מן החמורות בספר החוקים ואין מניעה לשקלול ביטול הרשעה גם בעבירה זו חרף העונש המצערני שנקבע לה.**

19. **בהתיחס לתנאי הראשון שנמנה בהלכת כתוב, הפגיעה הפוטנציאלית של הרשעה בסיכוי השיקום של הנאים - לאחר ששאלתי את עניינם של הנאים 1 ו-2 במאזני השקילות, מצאתי שהרשותם בדיון עלולה לפגוע פגעה**

חמורה בפרנסתם, בעתידם ובסיוכו השתלבותם בשוק העבודה בעתיד ובכך להסביר להם נזק כבד שעומד בדיספרופורציה לחומרת העבירה ולתועלת שתצמץ לאינטראס הציבורי כתוצאה מההרשעה.

בקשר זה אוסיף שראוי יהיה להחיל על שני הנאים הנ"ל את הגמישה הפסיכולוגית בדרישת הוכחת הנזק הקונקרטי שעה שמדובר בעבירה שאינה מן החמורים שבשבירות, אשר נabraה באופן אימפליסיבי, ללא תכנון מוקדם ואשר בסופה של יום לא גרמה לנזק ממשי כלשהו.

אשר לנאים 1: הנאם עובד כווגן אוטובוס ציבורי בחברת "אגד תעבורה". הרשותו בדיון עלולה לגרום אחריה את התליית רישומו לפי תקנה 15(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. אמן לא מדובר בהליך שבו יותלה הרישון בוודאות מוחלטת שכן מדובר בהפעלת שיקול דעת של הגורמים המוסמכים, ברם ההרשעה מעמידה בסיכון ממשי את העסקתו בתפקיד זה. כפי שצוין בתסקיר, הנאם סיים 10 שנים לימוד בלבד, ללא תעודה בגרות, ועל כן סיוכו השתלבותו בשוק העבודה מצומצמים מAMILא. בהינתן שהנאם נשוי ואשתו בהריון עם ילדם הראשון, הרי שהפגיעה בתעסוקתו תסב נזק גם למשפחה. אשר לתק הנוסף שנפתח נגדו, מוביל אולי שאין להתחשב בו בשלב זה שכן לנאים עומדת חזקת החפות על כל המשתמע ממנו.

זאת ועוד, חרף העבירה שבה הורשע, יש מקום, ליתן בנסיבות העניין, משקל רב לנוטנו האישים ובכללם: היעדר עבר פלילי; התסקיר שמננו עולה שאין לנאם דפוסים עברייניים או אלימים מושרשים; הودאותו במוחש לו על כל המשתמע ממנו, והיציבות התעסוקתית והמשפחתית. כן ראוי ליתן משקל לחלוף זמן של ארבע שנים ממועד האירוע.

הדברים אמורים אף שירות המבחן לא המליך על ביטול הרשותו בשל הקשי שגילה הנאם ליטול אחריות על מעשיו ושל אי נוכנותו להשתלב בטיפול.

נוכח הסיכון שנשקף לפרנסתו של הנאם אם יורשע בדיון עד כדי אובדן מטה לחמו, קיים חשש לקטיעת היציבות החיונית בחיו.DOI בכל אלה כדי לעמוד בדרישת הפגיעה החמורה בשיקומו.

אשר לנאים 2, מדובר בבגיר צעיר שעתידו המקצועית עוד לפניו ולא ניתן להעריך כדבוי בשלב זה את נזקי הרשותו בדיון. מכל מקום ניתן לומר כבר עתה בביטחון רב שהרשעות בדיון תסב לו נזק עת יחפוץ להשתלב בעולם העבודה לאחר סיום לימודיו.

נסף על כך, יש מקום, ליתן בנסיבות העניין, משקל רב לנוטנו האישים ובכללם: היעדר עבר פלילי; היעדר דפוסים עברייניים, התסקיר החיובי בעניינו; הודאותו במוחש לו על כל המשתמע ממנו; נטילת האחריות המלאה; נוכנותו להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, נוכנותו להשתלב לימודיים במסגרת תכנית משותפת של שירות המבחן והאוניברסיטה העברית והמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעות. עוד יש ליתן משקל לחלוף זמן של ארבע שנים מעת האירוע שבמהלכו לא נפתחו נגד הנאם תיקים חדשים.

נוכח גלו הצעיר ונסיבות חייו, קיימן חשש שאם יורשע הנאשם תיקטע המגמה החייבית בחיו הכולת שילוב בטיפול ובלימודים וזאת מעבר להכבדה המובנית שיש בהרשותו בדיון על המשך חייו.

20. בהתייחס לתנאי השני שנמנה בהלכת כתוב שעוניינו: "סוג העבירה מאפשר ליותר בנסיבות המקרה מסוימים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים", סבורני שגם תנאי זה מתקיים בנאים. אמנם מדובר בהפרעה לשוטר, עבירה של פגיעה ואופייה נגועה בחומרה יחסית. ברם, בנסיבות המקרה שלפניי מדובר היה על התפרצויות אימפלטיביות בדרגה חמורה נמוכה, שבבעה מאיבוד עשתנות רגעי, ללא תכנון מוקדם ושלא גרמה לנזק ממשי. כך שמענה אכיפתי בדמות עונש מוחשי של שירות לתועלת הציבור ללא הרשותה בדיון, ישג את מטרות העונישה לרבות הגמול וההרתעה שלא יפגעו באופן צהה שיש בו כדי למנוע את ביטול הרשותם של הנאשםם.

21. בהתאם לכל הנימוקים דלעיל, מצאתי אפוא שהנתאים 1 ו-2 עומדים במבחנים שהותוו בפסקה לביטול הרשותם בדיון ועל כן אני מבטל בזאת את הרשותם. תחת זאת תיוותר על מכונה הקביעה שהנתאים עברו את העבירה שמיוחסת להם בכתב האישום.

דיון והכרעה - הנאשם 3

22. **על פי התסקיר בעוניינו של הנאשם 3**, הנאשם בן 41, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים, מתגורר בירושלים ירושלים ועובד בתפקיד ניהול בחברת ניקיון.aignedם 9 שנים למד. אשר להיסטוריה העברית, לנאים הרשותה קודמת משנת 2007 בעבירה של הסעת שב"ח, אשר התיישנה בשנת 2014 וטרם נמחקה. במסגרת הרשותה זוណון למסר בעבודות שירות במשך 30 ימים. ביחס לעבירה הנוכחיית, הנאשם מסר שלא עשה מעשה פסול כלשהו, הכחיש שדחף את השוטר, וטען שלא הבין את כתב האישום שבו הודה. בכלל גורמי הסיכון להימנעות מעבירות נוספות, נמננו: היעדר עבר פלילי מהשנתיים האחרונות, היעדר דפוסים עבריניים מושרים, ועובדיה יציבה ותקינה. בין גורמי הסיכון, נמננו: הקושי לבחון את התנהלותו בתחוםים שונים ובכלל זה בעבירה הנוכחיית, נטייה למיקוד שליטה חיצוני, ונטייה לפעול לעיתים באופן פרוץ גבולות הצד קושי לבחון את התנהלותו ביחס לכך.

שירות המבחן המליץ, לאחר התלבטות, לשקל את ביטול הרשותתו של הנאשם, ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות במסגרת לשכת הרוחה בירושלים ירושלים בתפקיד ניקיון ואחזקה. בהיעדר מוטיבציה טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעוניינו.

23. **הערכיהם החברתיים שנפגעו** כתוצאה מהעבירה הם ההגנה על אכיפת החוק, ההגנה על שלטון החוק, והצורך לשמור על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור. במקרה דנא, מצאתי שמידת הפגיעה היא נמוכה יחסית וזאת בהתחשב בטיב ההפרעה ואופייה ובכך שלא נגרם נזק ממשי.

24. **לעוניין מדיניות העונישה הנוגנת**, בchnerתי, בין היתר, את פסקי הדיון שהגשו הצדדים לעיוני וממצאי שבהתיחס לעבירות דומות אף חמורות יותר בנסיבותן, נהגים בתמי המפט לגזר עונשים מנעד רחב שבין מסר מותנה לצדקו קנס ועד מסר בדרך של עבודות שירות ועונשים נלוויים.

לצורך גיבוש מסקנתי זו עיינתי בפסקין דין הבאים:

רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011), רע"פ (ו-מ) 47572-01-18 **מדינת ישראל נגד פרנקל** (08.01.2019), רע"פ(ו-מ) 10940-09-17 **מדינת ישראל נגד סרוצי** (21.01.2018), ת"פ(ו-מ) 22464-08-13 **מדינת ישראל נגד שטרן ואח'** (03.04.2016), ת"פ(ו-מ) 26189-08-16 **מדינת ישראל נגד לוציאנו** (26.07.2017), ת"פ(ו-מ) 20677-01-12 **מדינת ישראל נגד מישר** (04.03.2015),ת"פ(ו-מ) 32878-06-15 **מדינת ישראל נגד פרץ** (05.04.2017).

25. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתך לכך שהנאשם 3 הפריע לשוטר בכך שדחפו בחזו כדי למנוע את מעצר אחינו - הנאשם 2. עם זאת כפי שכבר צוין לעיל, מדובר במעשה ספונטאני ללא תכנון מוקדם ואשר לא גרם לנזק ממש.

26. בהתאם לתיקון 113 (סעיף 40ג לחוק העונשין), ולאחר שקלול כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי **שמנתחם העונש ההולם בנסיבותיו של המקרה שלפניו נע בין מאסר מוותנה ועד לעונש של מספר חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות**.

27. במקרה דנן, לא מצאתי שיקויים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

28. במסגרת **הנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה**, התחשבתי בכך שלנאשם 3 עבר פלילי שהתיישן אר טרם נמחק; בהודאותו בעבירה אף שלא נטל אחריות בגיןה; בחלוף הזמן, ובאי פתיחת תיקים חדשים כנגדו במהלך תקופה זו.

29. בהתאם **לעונש המתאים** בתחום העונש ההולם, לאחר ש שקלתי את כל הנסיבות דלעיל, מצאתי שיש למקם את הנאשם בחלוקת התחתון של בתחום העונש ההולם.

סוף דבר

הנאשם 1

30. מורה כאמור על ביטול הרשותו בדיון. לצד זאת יוטל עליו **צו שירות לתועלת הציבור למשך 100 שעות**, בהתאם לתוכנית שהגיש השירות המבחן בתפקידו ניקיון סדרנות ואחזקה בספרייה העירונית במסגרת לשכת הרווחה מזרח ירושלים.

הנאשם 2

31. מורה כאמור על ביטול הרשותו בדיון.

לצד זאת יוטלו עליו העונשים הבאים:

א. צו מבנן למשך 12 חודשים.

הנאשם מזוהה שאם לא י滿לא אחר הוראות הצו מכל בחינה שהוא או אם יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי להפקעת הצו ולגזרת עונש אחר במקומו ואף להרשותה בדיון.

ב. שירות לתועלת הציבור בן 100 שעות, בהתאם לתכנית שהגיע

שירות המבחן בתפקיד ניקיון במרכז למשפחה וסייע לצוות המקום במסגרת לשכת הרוחה מזרח ירושלים.

הנאשם 3

32. כאמור, הרשותו נותרה על כנה.

גורזר על הנואשם 3 את העונשים הבאים:

א. מססר בן חודשים שאותו לא ישא הנואשם אלא אם יעבור בתווך

שנתיים מהיום עבירת אלימות נגד שוטר וירשע בה בדיון התקופה או לאחריה.

ג. שירות לתועלת הציבור בן 100 שעות, בהתאם למכונית שהגיע

שירות המבחן בתפקיד ניקיון ואחזקה במרכז למשפחה וסייע לצוות המקום במסגרת לשכת הרוחה מזרח ירושלים.

33. **בהתיחס לשלושת הנואשים,** אני קובע שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט. בהתאם כאמור בסעיף 71(ה) לחוק העונשין, מזוהרים הנואשים בזאת שעליהם למלא אחר הוראות צו השל"צ שם לא כן, יהיו צפויים לתוכԶאות האמורות בסעיף 71 ז לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליהם עונש אחר במקומו ואף להרשייעם בדיון.

כספי שהפקיד הנואשם 3 בתיק בסך 500 ל"נ, ככל שיימצא שהפקיד, יוחזר לו.

מצורחות בית המשפט תמציא את העתק פסק הדין לשירות המבחן למ bogrim.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתווך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיון תשע"ט, 19 יוני 2019, במעמד הצדדים.